

άφοῦ ὁ ὑποκριτής, δοτις δὲν ἐννόησε τίποτε, ἀνεκδιδούσει, ἀνεκάλυψεν αὐτὴν τὸ πρόσωπον της, λέγουσα πρὸς τὴν ἀδελφήν της μὲ τοι πλέον θελτικὸν οἶκον. « Εἰς ποίαν σύγχυσιν τὸν ἔψιψα! Φοβοῦμαι ἀλλὰ μήπως δὲν δυνηθῇ νὰ ὑποκριθῇ τὸ δευτερον δράμμα.---Θέλω λυπηθῆ ποιὺν, ὑπέλαβεν ἡ Μαρία· τὸν λέγουσι θαιμάπον εἰς τὸν αἰχμάλωτον. » Ήαρευθὺς τὸ παραπέρασμα ὑψοῦται, καὶ ὁ χριστιανὸς αἰχμάλωτος φαιτεται· ἡ δὲ οἰηματικὴ ἀμέσως καλύπτεται· τοῦτο προξενεῖ πάλιν νέον θάμβος, τὸ δοποῖον δλος ὁ κῆρυξ ἐκφράζει μὲ γέλωτας καὶ ἀσείσμούς. « Ο δὲ Μελκοῦνδος καθήμενος ἀντικρού, εὐφραίνετο μὲ τῆς Αρμανινῆς τὴν πρᾶξιν, τὴν δοποῖαν ἔκαστος ἔξηγει κατὰ τὴν θέλησίν τον, καὶ τῆς δοποίας μονον αὐτὸς ἐμάντευε τὴν ἀληθινὴν αἵτιαν.

« Η Αρμανίνη δῶμας, ἀριθματισμένη πενιστούτερον παρὰ ποτὲ μὲ τὰ πλέον δυνατὰ ἢ ἀριθματα, ἐπαρατηζεῖτο οὔτως, ὥσε πανταχοῦ τὴν εδείκνυν μὲ τὸ δάκτυλον, καὶ τὴν ἔφευγον, ἀφοῦ ἐπαρθησάτεο. » Άλλ' ἡ οἴησις της, πάνιοτε ἐτοιμος νὰ ἀρπάξῃ τὸ παραμηδὸν πρᾶγμα, τὸ δοποῖον νὰ τὴν τρέφῃ ἥδυνατο, δὲν τὴν ἔκαμε νὰ βλέπῃ εἰς τὰς πολυαριθμους ἀναχωρήσεις, τὰς δοποίας αὐτὴν ἐπροξενεῖ, εἰμὴ ἀνίκητον τῶν χαρίτων της ἀποτέλεσμα.

(Ακολούθει)

ΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Τὸ πλῆθος τῶν φιλοφρονήσεων (ceremonies) τὰς δοποίας μεταχειρίζονται κατὰ πᾶσαν περίσσαπιν οἱ Κινέζοι φαίνεται ἐπ' ἀληθείας ἀνυπόφορον καὶ ἀηδὲς εἰς τὰ ἴδια μας δύματα. Πρόσκυλησις διὰ συμποσίου δὲν ὑποιθεῖται διτὶ δίδεται μὲ εἰλικρίνειαν ἀν δὲν γίνη τρεῖς ἢ τέσσαρας φοράς ἐγγράφως. Ἰδιαίτερος χάρτης (προσκλητήριον) σέλλεται τὴν παραμονὴν τοῦ συμποσίου, ἄλλος πολλὰ πρωῒ τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν καὶ τρίτος δταν δλα τὰ πράγματα ἥναι ἐν τάξει.

« Ο οἰκοδεσπότης πάντοτε εἰπάγει τοὺς προσκεκλημένους εἰς τὴν αἴθουσαν δια τοὺς χαιρετᾶ τὸν ἔνα μετὰ τὸν ἄλλον. » Οιαν δλοι συναχθῶσι, λαμβάνει ποτήριον οἶνου, κλίνει τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν συντροφίαν, προχωρεῖ εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος τοῦ θαλάμου, καὶ ἀνυψῶν τοὺς ὄφθαλμούς καὶ τὸ ποτήριον εἰς τὸν οὐρανὸν χύνει τὸν οἶνον ἐπὶ τοῦ ἐδάφες κατὰ

μίμησιν τῶν ἀξιομηνούντων σπονδῶν τῆς ἀρχαιοτητος.

Εἰς τὸ συμπόσιον δλοι διαφυλάττονται τὸν αὐτὸν τύπον οὕτως εἰπεῖν. « Ολοι συμπίνεσται μαζῆ πολὺ βραδέως. Κάνεις δὲν τολμᾷ νὰ φάγῃ πρὸς ὁ οἰκοδεσπότης ἀχρίση, πλὴν ὅταν δῶσῃ αὐτὸς τὸ σύνηθες σημεῖον δλοι ἀμπάζουσι τὰ ἐξ ἐβένου κατεπενασμένα περόνιά των καὶ φέρουσι τὰ φραγῆτα εἰς τὸ σόμα των μὲ τακικὴν καὶ σύμφωνον κίνησιν ὡς νὰ εξει τέλουν σφατιωτικὴν τινα γύμνασιν. Λαμβάνουσι δὲ τὴν μεγαλητέραν προσοχὴν ὃ φροντίδα ὡς τὰ στοματα δλων νὰ κινῶνται μαζῆ διότι νὰ ἀρχίζῃ τις πρωτήτερον ἢ νὰ μείνῃ υεζεον λογίζεται ὡς βαρβαρότης.

Αἱ φιλοφρονήσεις τῶν Κινέζων εἶναι ὑπὸ τὴν ἀμεσον διεύθυνσιν τῆς κυβερνήσεως καὶ πᾶν ἄτομον εἶναι ὑποχρεων νὰ τὸς φυλάττῃ, διότι δὲν αὐτῶν νομίζει ἡ αὐλή ὅτι φυλάσσεται ἡ ποινὴ εὐταξία καὶ σύδονοια. Οἱ ἐμποροι, οἱ ναῦται, οἱ γεωργοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἔχοσιν ίδιαίτερα εἰδη φιλοφρονήσεων, ἀνάλογα τοῦ ἐπαγγέλματος των, καὶ καθεὶς ἀπὸ τοῦ μεγαλητέρου Μανδαρίνου ἔως τοῦ κατωτέρω χωρικοῦ γνωρίζει ἐντελῶς τὰς τιμάς καὶ τὰς φιλοφρονήσεις τὰς δοποίας ἀνήκει νὰ λαβῇ καὶ χρεωσει αἰτός νὰ δωσῃ εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ παιδεύεται δοποῖος παραβαίνει αὐτάς.

« Οιαν τις φθάσῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ μεγαλητέρου του, εἰσάγεται εἰς τὸν θάλαμον ἀπὸ δύο ὑπηρέτας διὰ τινων ίδιαιτέρων φιλοφρονήσεων, καὶ χαιρετᾷ τὸν οἰκοδεσπότην. ὁ δοποῖος τὸν ὑποδέχεται χωρίς νὰ οηκωθῇ ἀπὸ τὸν τόπον του. Ἄν διως ὡς εἰς τὸν δοποῖον γινεται ἡ ἐπίσκεψις ἥναι μικρότερος, πρέπει νὰ τρέξῃ καὶ να προϋπαντήσῃ τὸν εἰσερχόμενον εἰς τῆς δόδου.

« Αποφεύγονται δὲ μεγάλως τὴν εὐγλωττίαν εἰς τὰς επισκέψεις των ὃ πολλάκις οὔτε μίαν λέξιν προφέρουσι παρὰ τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις, αἱ δοποῖαι καὶ γίνονται δλαι εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον, καὶ ποιέ δὲν ἀκούονται αἱ λέξεις. » Ε γὼ καὶ Σ ὑ.

Καὶ εἰς τὰς ἐπισολάς των δὲ μεταχειρίζονται πλῆθος φιλοφρονήσεων. « Αν ἡ ἐπισολὴ γράφηται εἰς σημαντικὸν τὸ ὑποκείμενον, ἀνάγκη νὰ μεταχειρισθῶσι μέγαν χάρτην λεπτὸν μὲ δέκα ἢ δώδεκα διπλώματα ὃ δον μικρότερα εἶναι τὰ χράμματα τοσοῦτον μέγα φαίνεται καὶ τὸ πρὸς τὸν ἄλλον σφέβας. Τὸ δόρος, αἱ λέξεις καὶ τὰ μεταξὺ τῶν γραμμῶν διαστήματα πρέπει ἀκόμη νὰ ἥναι κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποκείμενου, καὶ δύο σφραγίδες ἀνάγκη νὰ θέτωνται εἰς τὴν ἐπισολὴν, ἡ μία εἰς τὴν ἀυχὴν καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὴν ὑπογραφὴν. » Οιαν δὲν ἡ ἐπιστολὴ διπλωθῇ βάλλεται εἰς

έπερον χάρτην ἐπὶ τοῦ ὄποιον εἶναι γεγραμμέναι αἱ λέξεις *Nuy-Han*, ἵτοι ἡ ἐπισολή εἶναι μέσα. Ἀκολούθως δε τίθεται εἰς ἄλλο σκέπασμα ἐσφραγισμένον ἀπὸ τὰ δυο μέρη μὲ τὰς λέξεις *Hongong* ἵτοι « ἐξησφαλισμένον καὶ ἐσφραγισμένον. »

A.*

ΠΑΠΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.

Αμέσως μετὰ τὰς πυώτας Ἐκατονταετηρίδας ἀφοῦ μάλιστα ὁ *M. Κωνσανίνος* ἀπεμάκρυνε τὸν βασιλικὸν θρόνον ἀπὸ τὴν *Ρωμην*, οἱ Πάπαι εκαὶ αγίνοντο κυρίως νὰ ἐπανῆσοσι τὴν δύναμιν των εἰς τοὺς ἄλλους ἐπισκόπους. Πρῶτος περὶ τὰ μέσα τῆς ἑβδόμης Ἐκατονταετηρίδος ὁ Πάπας Θεόδωρος ἔλαβε τὸν τίτλον "Ἀκρος" Ἀρχιερεὺς καὶ περὶ τὴν ὄγδόην ἐπωτοκοίσθη δωρεά τις τὴν ὄποιαν ἦδωκεν ὁ *M. Κωνσαντίνος* εἰς τὸν Πάπαν Σιλβεστρον διὰ τῆς ὄποιας τὸν ἔχαριζοντο ἡ "Ρώμη" καὶ ἄλλαι πόλεις. Τελευταῖον δε ὅταν, ἡ "Ρώμη" ἑδόθη εἰς τοὺς Πάπας, ἥρχισαν νὰ τρέφωσι καὶ πολιτικοὺς σκοπούς. Πρῶτος ὁ *Λέων Θ'*. ἐκραταίωσεν ὀπωσοῦν τὴν κατὰ κομικῶν ἡγεμονῶν εξουσίαν ἔχων σύμβουλον καὶ τὸν περιβόλον. Ἰλδεβράνδον! Ἐπειδὴ δὲ ὁ Πάπας οὗτος ἐλαβε τὸν θρόνον ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα "Ερρίκον Γ'". ὁ Ἰλδεβράνδος τὸν ἐπαρδάσησεν διτ ἥτοι ἀιάδημοσον νὰ λαμβάνῃ τὴν "Ἐκκλησιακὴν ἀξίαν ἀπὸ χεῖνα *Λαϊκοῦ*, καὶ τὸν ἐκατάπεισεν τὸν ἀφήσῃ τὴν Παπικὴν ἀξίαν, καὶ (διὰ συνεργείας αὐτοῦ) νὰ τὴν λάβῃ ἀπὸ τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν, καθὼς καὶ πρότερον. Καὶ εἰς τοὺς διαδόχους δὲ τοῦ *Λέωντος* ἐνήργει τὰ μέγιστα ὁ "Ιλδεβράνδος" μόνον οἱ Καρδινάλιοι νὰ ἐκλέγωσι τὸν Πάπαν. Τέλος δὲ λαμβάνει τὸν θρόνον ὁ "Ιλδεβράνδος" αὐτὸς ὑπὸ τὸ δύομα Γεργόριος Ζ'. (1075). Ο Πάπας οὗτος ἐφάνη δοξομανέσατος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν καὶ αὐτὸς ἥρχισε νὰ φέρῃ τὴν εξουσίαν τῶν Παπῶν εἰς τὸν ὑψιστὸν βαθμὸν καὶ νὰ ἐνεργῇ ὡς δχι μόνον καὶ μὴν ἔχωσι κάμμιαν εξεσίαν οἱ Κοσμικοὶ ἡγεμόνες εἰς τὴν "Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἐνταῦτῷ νὰ περιλάβῃ αὐτὸς μεγαλητέραν εἰς αὐτὴν, καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴν Παπικὴν καθέδραν εἰς κοσμικοῦ ἡγεμόνος θρόνον, προσπαθῶν διὰ τοῦ ἰσχυροτάτων διπλού, τοῦ ἀφορισμοῦ, νὰ καθυποτάξῃ ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῆς Δυσεως, ὡς ἂν ἦτο δυνάτον νὰ γείνη τρόποι τινὰ Μονοκράτωρ.

Τὸ περὶ τούτου σίσημά του ἀνάγεται εἰς εἴκοσι ἐπτὰ ἔθνη τῶν ὄποιων ἡ περίληψις εἶναι αὕτη. Ἡ δύναμις τοῦ Πάπα εἶναι μεγαλητέρα ἀπὸ τὴν τῶν "Ηγεμόνων" (ῶς διαδόχου τοῦ Πέτρου καὶ επιτρόπου τοῦ Χριστοῦ), καὶ οἱ βασιλεῖς χρεωσοῦσι τοσαύτην ὑπακοήν ὡς τὰ φιλῶσι καὶ τοὺς πόδας του. Μόνος αὐτὸς πρέπει νὰ λεγηται Οἰκουμενικός, καὶ μόνον τ' ὅνομά του ν' ἀκούηται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ ἐκφωνήται ἐπ' ἑκκλησίας. Σύνοδος νὰ μή λεγεται Οἰκουμενικὴ ἀν γινεται χωρὶς προσαγῆς του, μήτε βιβλίον κανονικὸν, ἀν γινεται χωρὶς τὴν γνώμην του. Μόνος αὐτὸς νὰ ἐπιχειρίζηται νὰ ἐκλέγῃ αὐτοκράτορας, ως μόνος νὰ κρίνῃ ἄλλους χωρὶς νὰ κρίνηται αὐτὸς, καὶ νὰ ἐμπορῇ νὰ λύῃ τοὺς ὑπηκόους του ἀπὸ τὴν πρώτην τοὺς "Ηγεμόρας πίσιν. Πρὸ πάντων δε διεταξεν αὐτηρότατα καὶ τὴν ἀγαμίαν τῶν ιερέων.

"Ολοι οἱ μετά τὸν Γεργόριον Ζ'. Πάπαι, ως πρὸ πάντων ὁ "Ιννοκέντιος Γ'. ἐφροσπάθησαν καὶ τὸ παράδειγμά του νὰ κατατιθωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν εξουσίαν των, καὶ διὰ τοῦ ἀφορισμοῦ νὰ κατασήσωσιν δλητ τὴν Εὐρώπην ὑποτεταγμένην εἰς τὰς θελήσεις των, καθώς τελευταῖον τὸ ἐπέτυχον καὶ κατέφεραν πολλάκις τοὺς ἴδιους αὐτοκράτορας καὶ βασιλεῖς νὰ ἔλθωσιν εἰς "Ρώμην καὶ νὰ ζητήσωσι τὸ ἔλεος των. Φίλιππος ὁ "Ωραῖος" βασιλεὺς τῆς Γολλίας (1285) ἤγωνίσθη νὰ ταπεινώσῃ τὴν Παπικὴν εξουσίαν, πλὴν αὐτὴν δὲν ἐπανεσε νὰ προσδείη καὶ κατὰ τὴν ἴδιαν ἐποχὴν μάλιστα οἱ Πάπαι Ιωάννης ΚΑ', Βενέδικτος ΚΒ', καὶ Κλήμης ΣΤ', τοσοῦτον μεγάλην δύναμιν ἔλαβον, καὶ τοσοῦτον δυσμενῶς ἐφέρθησαν καὶ ἀ τοῦ Αὐτοκράτορος Λουδοβίκου τοῦ Βαναροῦ, ὃς εἰς τὸ τελευταῖος δὲν ἤρκεσθη μόνον εἰς τὸν ἀπλοῦν ἀφορισμόν, τὰ ἀναθέματα καὶ τὰς κατάφας, ἀλλὰ καὶ δι' ἀπειλῶν τὸν ἡνάγκασε νὰ ὑπάγῃ ν' ἀπολογηθῇ εἰς "Ρώμην ως κατάδικος, ως τέλος κρίνας αὐτὸν καὶ ἀνάξιον τῆς Αὐτοκρατορίας ἐπρόσαξε τοὺς ὑπὸ αὐτὸν "Ηγεμόνας νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλον αὐτοκράτορα. Αἵτια δε τῆς ὑπερβολικῆς ταύτης εξουσίας τῶν Παπῶν (ἐξ ἥς προέκυπτον αἱ μεγαλητέραι καταχρήσεις) συνέβησαν ἀπειροι ταφαλαι καὶ συγχύσεις καὶ πολλοὶ ἀτεπάνθησαν ἀπὸ τὴν Δυτικὴν "Ἐκκλησίαν, καὶ ὀφετεύονται αἷμα ἀθῶν ἐχύθη.

K. M. Σ.